[1]क्षुतम्-तः, क्षावितः, चुक्षूषितः, चोक्षूयितः-तवान्;
क्षवः, [2]क्षवणः, क्षावः, चुक्षूषुः, चोक्षुवः;
क्षवितव्यम्, क्षावयितव्यम्, चुक्षूषितव्यम्, चोक्षूयितव्यम्;
क्षवणीयम्, क्षावणीयम्, चुक्षूषणीयम्, चोक्षूयणीयम्;
[3]क्षव्यम्, [4]अवश्यक्षाव्यम्, क्षाव्यम्, चुक्षूष्यम्, चोक्षूय्यम्;
ईषत्क्षवः-दुःक्षवः-सुक्षवः; — — —
[5]क्षूयमाणः, क्षाव्यमाणः, चुक्षूष्यमाणः, चोक्षूय्यमाणः;
[6]क्षवः, [7]विक्षावः,[A] [8]क्षवथुः, क्षावः, चुक्षूषः, चोक्षूयः,
क्षवितुम्, क्षावयितुम्, चुक्षूषितुम्, चोक्षूयितुम्;
क्षुतिः, क्षावणा, चुक्षूषा, चोक्षूया;
क्षवणम्, क्षावणम्, चुक्षूषणम्, चोक्षूयणम्;
क्षुत्वा, क्षावयित्वा, चुक्षूषित्वा, चोक्षूयित्वा;
प्रक्षुत्य, प्रक्षाव्य, प्रचुक्षूष्य, प्रचोक्षूय्य;
क्षावम् २, } क्षावम् २, } चुक्षूषम् २, } चोक्षूयम् २; }
क्षुत्वा २, } क्षावयित्वा २, } चुक्षूषित्वा २, } चोक्षूयित्वा २; }
[9]क्षुरः[B].

---

1. 'श्रयुकः क्किति' (7-2-11) इति इण्णिषेधः। एवं क्तिनि, क्त्वायां च बोध्यम्।
2. 'चलनशब्दार्थादकर्मकात्—' (3-2-148) इति ताच्छीलिको युच्।
3. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यत्।
4. 'ओरावश्यके' (3-1-125) इति ण्यत्।
5. 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः।
6. 'ऋदोरप्' (3-3-57) इत्यप् प्रत्ययः भावे।
7. 'वौ क्षुश्रुवः' (3-3-25) इति घञ्।
8. 'ट्वितोऽथुच्' (3-3-89) इति भावे अथुच् प्रत्ययो भवति।
9. 'क्षौति=वपनकाले 'कॄद्'-इति स्वनति इति क्षुरः 'ऋज्रेन्द्र—' इत्यादिन औणादिकः रन्।' इति धातुकाव्यव्याख्याने 2-86।

A. 'यात यूयं यमश्रायं दिशं नायेन दक्षिणाम्।
विक्षावैस्तोयविश्रावं तर्जयन्तो महोदधेः॥' भ. का. 7-36.

B. 'केऽप्यल्परावं नुनुवुः खलेषु क्षुरक्षुतात्मानममुं स्तुताक्षाः।
सोऽनूर्णुनोऽद्यौत् जनसुत् कुवत्या काञ्च्येव कामं स्तुवतां ब्रुवाणः॥' धा. का. 2-47.